

عنوان مقاله:

تجلی قداست آب در آرامگاه سعدی شیراز

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 10، شماره 26 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شهره جوادی - دکتری تاریخ هنر، استادیار پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

ندا عرب سلغار - کارشناس ارشد معماری منظر از دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین،

خلاصه مقاله:

مکان های مقدسی که در سرزمین ایران وجود دارند، روزگاری در کنار کوه، چشمه و یا درخت مقدس شکل گرفته اند که یادگاری از باورهای کهن ایرانیان مبتنی بر طبیعت گرایی بوده و ریشه در اعتقاد به ایزدان مهر و آناهیتا دارد. بعضی از این مکان ها، پس از روی آوردن ایرانیان به اسلام، تغییر کاربری داده و به امامزاده ها و مقابر بزرگان دین و عرفان تبدیل شده اند. اما این مکان ها همچنان با خود نشانه هایی از عناصر مقدس دین باستان را دارند. از جمله بناهایی که در آن نشانه ای از قداست عنصر آب دیده می شود، آرامگاه سعدی در شیراز است که حوض ماهی موجود در آن، مکان تجلی آب و اعتقاد به این عنصر طبیعی است. از دیرباز داستان ها و روایت هایی از اهمیت این حوض نقل شده و همچنین آداب و مناسکی نیز در ارتباط با آن وجود داشته است که بعدها به شیخ سعدی و قداست تربت او منسوب شده است. از این رو، نگارندگان با توصیف و تحلیل وقایع تاریخی در باب این موضوع، به ارتباط معناداری بین وجود خرابه های قلعه قدیمی «پهندژ» در نزدیکی آرامگاه و ریشه های تاریخی آداب و رسوم کهن و مناسکی که تاکنون تداوم داشته قابل هستند. به زعم نگارندگان ریشه این ارتباط، به قداست آب در دین های کهن باز می گردد. روش تحقیق در این مقاله، توصیفی - تحلیلی بر مبنای اسناد کتابخانه ای و پژوهش های میدانی است.

کلمات کلیدی:

آب، نیایش، قنات پهندژ، حوض ماهی آرامگاه سعدی، قلعه پهندژ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302270>

